

Anders tal vid broinvigningen 5/9-21

Jag flyttade från Skåne till Småland 1988, eftersom min hustru Marianna var djupt rotad här. Min far kom från Blekinge och även min mors föräldrar. Så även i min egen historia finns ett gränsöverskridande med koppling till alla tre länen.

Dessutom började jag arbeta i Blekinge när jag flyttade hit. När jag körde till jobbet om morgnarna visste jag inte om jag skulle lyssna på lokalradion från Skåne, Småland eller Blekinge.

Marianna har talat om gränsstenen då och då genom åren. Men det har inte blivit av att jag själv gått dit förrän för 1½ år sedan.

Vandringsentusiasten Leif Birch och Byalaget i Farabol började dra vandringleder i skogarna från Blekingehållet för några år sedan, och då blev den förut mycket otillgängliga gränsstenen tillgänglig från Blekingesidan.

Gäddegölshult var det ställe man kunde komma närmast med bil, men det var ändå omkring en kilometers vandring, och ingen riktig stig. Och när man kom fram var man på andra sidan sundet från stenen räknat.

Marianna önskade en vandringsstig från Gäddegölshult också.

När hon talade om att det vore roligt om det fanns en bro över sundet, som band ihop de olika landskapen vid gränsstenen tyckte jag det var en trevlig idé.

Och ett litet trevligt lagom stort byggprojekt. Det borde man kunna göra.

Men det ville jag inte betala ur egen ficka. Jag är inte ens en vandrare som kommer att utnyttja bron själv särskilt mycket.

Och det skulle vara jobbigt att bära ner allt tungt virke och verktyg genom otillgänglig mark.

Men då är det bra att ha en förening, dels så att man kan söka bidrag till omkostnaderna, och dels att man är många ben och armar som kan bära virke.

Och bidrag har vi fått av vår lokala bank Sparbanken Eken, som stöder projekt som är till glädje för folk i bygden. Vi har fått både till material och andra omkostnader för brobygget och vandringsleden, och till dagens fest då vi firar bron och vandringsleden.

Så stort tack till Sparbanksstiftelsen, som tagit dessa beslut! :-)

Jag fick hjälp av andra medlemmar i Spjutaretorpsbygdens kulturförening att bära ner virke till bron och även till spångkonstruktionerna som leder fram till bron. Det var i början av förra sommaren, och själva bron byggdes då. Jag återkom sedan lite då och

då, oftast tillsammans med Marianna, och gjorde en massa detaljer färdiga, medan Marianna har gjort det mesta av arbetet med själva leden.

Det vore synd om någon skulle falla i vattnet när de skall gå över bron, så det vore bra med ett räcke att hålla i.

Jag kom på en konstruktion för att kunna ha räcke bara på ena sidan, och att det ändå kunde vara stabilt. Jag ville inte att ett räcke skulle skymma gränsstenen på den sidan av bron.

De sista krysstagen på bron kom på plats i januari i år.

Marianna tyckte att vi skulle ha en invigningsfest till bron.

Och när hon tyckte vi skulle bjuda in landshövdingarna från de tre länen till invigningen kunde det kanske låta lite orealistiskt; att de skulle ha tid till att komma ut till de allra mörkaste och mest otillgängliga hörnen av sina län.

Men jag har lärt mig att att Marianna kan lyckas åstadkomma allt möjligt som kan verka osannolikt.

Och det kostar ju inget att fråga, så varför inte.

Och mycket riktigt så gick det. Landshövdingarna tackade ja, och nu står de här!

Och nu är det ju inte lika otillgängligt längre, att komma till dessa avlägsna hörn av landskapen.

Jag brukar säga, att vi bor väldigt centralt här egentligen. Det är lika långt till allt!

Någon i föreningen föreslog att vi skulle bjuda i kungen också, när vi ändå kommit igång! Då sa jag att i så fall får vi ju bjuda in dronning Margrethe av Danmark också!

Vi kunde ju se det som en fredstrevare mellan våra länder... ;-)

Nej, då, skämt åsido, vi har väldigt god grannsämja här mellan fastboende svenskar i bydgen och danska sommarhusgrannar. Och vi samarbetar i föreningen och med Konst- och kulturrundan varje år. Det är mycket "hygge" här i skogen!

Så istället för dronning Margrethe blir det Adam Bengtsson som får representera Danmark, när han blåser i trumpet om en stund.

Adam är uppvuxen i Oxie utanför Malmö liksom jag själv. Nu är han Köpenhamnare och dansk sommarstugeägare i Spjutaretorp. Ännu en gränsöverskridare!